

1 вариант

Кавам йӱштӧ пуш леведын. Теле кече йошкарген, сергам чиен. Кок могырышто, кече деч ятыр тораште, тул менге-влак шогат. Мардеж изишат ок пуал. Кӱшыч кычык йога, лум ӱмбалым чинче тӱсыш савыра. Йӱштӧ кече ваштареш чинче падыраш-влак сылнын койын йӱлат, йыли-юли йылгыжал, шинчам лумат. Курык тайыл воктенысе чодыра пӧрш дене леведалтын. Чалемше вуян шӱдияш кугызала койын, куэ-влак шогат... Теле пӧртӱс! Могай сылне, могай куштылго, а чатлама йӱштӧ кузе шӱргым чывыштылеш. Чодыра воктене Лядко ял коеш. Тудо пушентгыла йымалне пуйто йӱштӧ деч йымен шинча, пургыж дене леведалтын. Тудлан шокшо. Тушечын корно шуйна. Корно, ялым лектын, кӱвар гоч вонча, ятыр верым куэрла тӱр дене эрта, а варажым чодыраш пурен йомеш.

Ожно тиде корно дене шагал коштыныт, тудо ял корнылан гына шотлалтын. А кызыт тудым кугемдаш шонат. Тыште ен-влак пашам ыштат. Нуно, лумым куэн, корным кумдандат. Почешышт кок могырыш лум пырдыж кушкын коদেশ. *(Н. Лекайн семын. 138 мут.)*

2 вариант

Тудын шүмжө кайык пыжаш гай шокшо, памаш вүд гай яндар ыле. Мый дечем ятырак самырык улмыжлан көра тыглайын гына Юрий манынам.

Юрий дене коктын шинчавүд гаяк яндар вүдан Элнетыш йоген лекше Ёшүт воктенысе чодыраште кайыквусым поктыл коштна. Кечывал шумек, изи олыкышто шкет шогышо кудыр вуян куэн ўмылешыже каналташ шична.

Шыже тылзе тўналын гына. Игече але кенезымсе гаяк ояр, шокшо. Вуй ўмбалне сово лопкыт пылат ок кой. Туге гынат южышто шыже лишемме палынак шижалтеш: олык ўмбач пуалше изи мардеж юалге; ужар вуян пушентгыште саргайыше лышташ-влак коедат, пуйто ала-кө шөртньö вўдым шыжыктен коден. Южо тыгай саремаш тўналше лышташ лыве семын чонешта, мландымбаке чўчкен вола. Тидым ужын, йолташем мутланаш тўнале:

– Палет, мыйын авам ойла ыле, пуйто шыжым пушентге лышташ ойган мурым мурен велеш...

Муралтенак колтыш. Мый шижам: теле вашеш йорлешт толшо пўртўс тудым ойгандара. (*А. Мичурин-Азмекей. 131 мут*)

3 вариант

Кече шокшо. Каваште ик лапчык пылат огеш кой. Йонгыдо пасум шергылтарен, турий-влак муралтат. Мланде йӱршын кошкен. Корнышто южо вере пуракат тӱргалташ тӱналын. Коклан-коклан ага ӱмбалне куралше-влак койыт. Нуно шошо ага пашашке лектыныт.

Эчан корно дене Лапсола могырыш ошкылеш, йырым-йыр пасу мучко ончыштеш. Шочмо мландыжым ончен, чонжо куана: чыла вере палыме, изи годсек тунемме вершӱр. Чылажат але марте илен толмо корным ушештара. Теве Эчан Изьер турашке шуо. Тудо тышке изиж годым йӱштылаш коштын. Йоча-влак ӱчашен йӱштылыныт: кӧ ик кечыште кунар гана вӱдыш пура. Эчан шукыж годым вуй кошкен шудеак йӱштылын. Тыге кечыште кумлышкат шуктен. Эчан Изьер ӱмбаке ятыр жап ончен шогыш. Вара, тарванен, ончыко ошкыльо. Шапер коремыш шушаш годым корем нер гыч йолгорно дене волен кайыш. Онча – ваштарешыже еҥ толеш. «Тиде кӧ?» – шоналтыш Эчан. Еҥ тудын деке казыр ошкыл вола.

– О, кӧм ужам! – мӱндырчак еҥ кычкыра, Эчан деке писын толеш.

– Иван Андрейыч! – шоктыш Эчан. *(Н. Лекайн семын. 143 мут.)*